

- 2) Je s ohledem na ustanovení rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii, která se týkají zásad řízení o prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí ⁽¹⁾ zaktualizovaných v čl. 8 odst. 2 až 4, a také na čl. 19 odst. 1 a 2 [uvedeného rámcového rozhodnutí], podle kterých „[a]mnestii nebo milost může udělit vydávající i vykonávající stát“ (odstavec 1) a „[p]ouze vydávající stát může rozhodnout o žádosti o přezkum rozsudku, jímž se ukládá trest, který se má vykonat podle tohoto rámcového rozhodnutí“ (odstavec 2), a na větu první čl. 17 odst. 1, podle které se výkon trestu řídí právem vykonávajícího státu, možné vydat souhrnný rozsudek, který by zahrnoval jak tresty uložené rozsudkem vydaným ve státě Evropské unie, který byl převzat za účelem výkonu v jiném státě Evropské unie, tak rozsudek vydaný v tomto státě?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008 L 220, s. 32

⁽²⁾ Úř. věst. 2008 L 327, s. 27

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Opatowie (Polsko) dne 8. března 2019 — BW Sp. z o.o. se sídlem v B. v. D. R.

(Věc C-222/19)

(2019/C 280/23)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Opatowie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BW Sp. z o.o. se sídlem v B.

Žalovaný: D. R.

Předběžná otázka

Musí být ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾, zejména čl. 3 odst. 1 této směrnice, a zásady unijního práva týkající se ochrany spotřebitele a rovnováhy smluvních stran vykládány v tom smyslu, že uvedená ustanovení a uvedené zásady brání tomu, aby byl do vnitrostátního práva zaveden institut „maximální výše dalších nákladů úvěru odlišných od úroků“ a matematický vzorec pro výpočet výše těchto nákladů, jak to činí ustanovení čl. 5 bodu 6a ve spojení s článkem 36a ustawy o kredycie konsumenckim (zákon o spotřebitelském úvěru) ze dne 12. května 2011 (Dz. U. z roku 2018, pol. 993), která umožňuje přičíst k nákladům spojeným se smlouvou o úvěru, jež musí zaplatit spotřebitel (celkové náklady úvěru), také náklady hospodářské činnosti vykonávané podnikatelem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26